

دانشگاه علوم پزشکی قزوین
دانشکده دندانپزشکی

پایان نامه
جهت اخذ درجه دکتراي دندانپزشکی

موضوع:

مقایسه اثر درمانی دهانشویه نیستاتین و کلرهگزیدین
در درمان مبتلایان به دنچر استوماتیت

استاد راهنما:

سرکارخانم دکتر نسیم تقوی

استاد مشاور:

سرکار خانم دکتر مریم یاوری

نگارش:

مهدی آقا محمدعلی کرمانی

سال تحصیلی: ۸۰-۷۹

شماره پایان نامه: ۱۸۲

خلاصه

D.S یک فرم اختصاصی کاندیدیازیس می باشد که در ۶۵٪ افراد استفاده کننده از دنچر گزارش

شده است و غالباً مخاط پالاتال که توسط بیس دنچر پوشیده می شود را درگیر می کند. (۱۵،۲۰)

تظاهرات کلینیکی D.S به سه صورت مشاهده می شود: (۱۵)

I : Pin point hyperemia

II : Diffuse erythema

III: Papillary hyperplasia

همچنین اسمیر تهیه شده از مخاط مبتلا به D.S از لحاظ histologic به پنج دسته تقسیم می شود: (۱۸)

O: No blastospores / hyphae

I: Blasto spores

II: Single hyphae

III: Scattered mycelium

IV : Large accumulatiuous of mycelium

جهت درمان این ضایعه داروهای متفاوتی از جمله نیستاتین، آمفوتریسین B ، گروه ایمیدازولها

استفاده می شود که بدلیل موارد عود متعدد و عوارض جانبی داروهای فوق در این تحقیق مقایسه اثر

دهانشویه نیستاتین و کلرگزیدین در درمان D.S مورد بررسی قرار گرفته شده است.

پس از تعیین نوع کلینیکی و درجه هیستولوژیک ضایعه، بیماران از نظر سن و جنس یکسان و

به دو گروه تقسیم شدند، به گروه اول دهانشویه نیستاتین و به گروه دوم دهانشویه کلرگزیدین

تجویز و همچنین به هر دو گروه به طوریکسان محلول کلرکلس جهت غوطه وری دنچر در آن داده شد.

از بیماران خواسته شد جهت معاینات بعدی یک هفته پس از شروع درمان، پایان دوره درمان و بیست روز پس از پایان درمان جهت کنترل به مرکز معاینه نمایند.

در مجموع ۸۴ بیمار تحت معاینه قرار گرفتند که تعداد ۵۴ نفر مبتلا به D.S بودند که نشان دهنده فراوانی ۶۴/۲٪ این ضایعه می باشد. میانگین سنی افراد مبتلا ۵۹/۹ بود که در این گروه ۴۳ نفر (۸۶٪) دنچر خود را بصورت شبانه روزی استفاده می کردند. همچنین ۳۵ نفر (۷۰٪) دارای اکلوزن نامناسب بودند.

از نظر نوع کلینیکی ضایعه، ۲۲ نفر (۴۴٪) از بیماران type I، ۲۰ نفر (۴۰٪) type II و ۸ نفر (۱۶٪) type III بوده و در grading هیستولوژیک اسمیر بیماران، ۱۳ نفر (۲۶٪) grade II، ۲۸ نفر (۵۶٪) grade III و ۹ نفر (۱۸٪) grade IV را به خود اختصاص می دادند.

لازم به ذکر است رابطه آماری معنی داری بین D.S و سن افراد مراجعه کننده و همچنین تحصیلات مشاهده نشد. ولیکن بین وضعیت اکلوزن و نحوه استفاده از دنچر با فراوانی D.S رابطه آماری معنی داری برقرار بود.

میزان بهبودی در کنترل اول در گروه نیستاتین بیشتر و در کنترل دوم در گروه کلرهگزیدین بیشتر بود که رابطه معنی داری بین میزان بهبودی در دو گروه مشاهده نگردید. میزان عود در ۱۳ نفر (۵۲٪) از بیمارانی که نیستاتین را مصرف می کردند مشاهده ولی در گروهی که کلرهگزیدین مصرف می کردند عود مشاهده نگردید و رابطه معنی داری بین نوع داروی مصرفی و میزان عود ضایعه در دو گروه برقرار بود.